Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Ivanec, Ul. Ak. Mirka Maleza 3

Poslovni broj: P-456/2019-43

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P RESUDA

I

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sucu Draženku Jakopoviću, kao sucu pojedincu, na prijedlog više sudske savjetnice Valentine Kovačić, u pravnoj stvari tužiteljice Lidije Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093, kojeg zastupa punomoćnica Božica Petek Vujec, odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu Marijan Fosin i Božica Petek Vujec iz Varaždina protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 kojeg zastupa punomoćnik Jakov Delipetar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Leko i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon zaključene glavne rasprave 2. listopada 2026., održane u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice i zamjenika punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu i uručenje presude 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan i bez pravnog učinka dio odredbe Ugovora o kreditu broj 9012094000 od 15.11.2006 sklopljen između tužiteljice Lidije Maček, OIB: 15760156093, Široke Ledine 5, Varaždin, i tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, solemniziran kod javnog bilježnika Biserke Čmrlec Kišić iz Varaždina, pod brojem OU-326/06-1 od 16.11.2006. u čl. 4., a koji glasi: "Na kredit u otplati korisnik kredita obvezuje se platiti banci kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke o kreditiranju građana … "

te u dijelu čl. 7. koji glasi:
"U slučaju promjene kamatne stope iz točke 4. ovog ugovora korisnik kredita pristaje da banka povisi ili snizi iznos anuiteta, te se obvezuje plaćati tako izmijenjene anuitete.

O izmijenjenom iznosu anuiteta banka će pisano obavijestiti korisnika kredita. Stranke su suglasne da je obavijest banke dokaz o izmijenjenom iznosu anuiteta…"
te se utvrđuje da je ništetan i bez pravnog učinka dio odredbe Ugovora o kreditu broj 9012094000 od 15.11.2006. sklopljen između tužiteljice Lidije Maček, OIB: 15760156093, Varaždin, Široke Ledine 5, i tuženika Privredna banka Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, solemniziran kod javnog bilježnika Biserke Čmrlec Kišić iz Varaždina, pod brojem OU-326/06-1 od 16.11.2006. u čl. 7., a koji glasi:
"Kredit u iznosu od 95.000,00 CHF i kamata iz točke 4. ovog ugovora otplaćuju se u … mjesečnih anuiteta, plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja."

te u dijelu čl. 4. koji glasi:
"kamate se obračunava u CHF…",

te je ništetna i ugovorena valuta u CHF iz čl. 1. Ugovora o kreditu prema kojoj je vezana glavnica za švicarski franak.

II. Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužiteljice Lidije Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093 koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. OIB:02535697732, Radnička cesta 50, 10000 Zagreb, da tužiteljici Maček Lidiji, OIB:15760156093, Široke ledine 5, 42000 Varaždin, isplati iznos od 7.998,62 EUR (slovima: sedamtisućadevetstodevedesetosam eura i šezdesetdva centa), sa zateznom kamatom u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećana za 5 postotnih poena, tekućom od uplate svakog pojedinog mjesečnog anuiteta, u kunskoj protuvrijednosti CHF pa do 31.07.2015. godine, od 01.08.2015. godine do 31.12.2022. sa zakonskom zateznom kamatom u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 01.01.2023. do 31.12.2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te za razdoblje od 01.01.2024. godine pa nadalje do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, i to:
na iznos od 180,00 EUR sa kamatom od 01.05.2011. do plaćanja:

na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.06.2011. do plaćanja:
na iznos od 147,26 EUR sa kamatom od 01.07.2011. do plaćanja:
na iznos od 154,83 EUR sa kamatom od 01.08.2011. do plaćanja:
na iznos od 152,90 EUR sa kamatom od 01.09.2011. do plaćanja:
na iznos od 149,22 EUR sa kamatom od 01.10.2011. do plaćanja:
na iznos od 46,21 EUR sa kamatom od 01.11.2011. do plaćanja:
na iznos od 161,28 EUR sa kamatom od 01.12.2011. do plaćanja:
na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.01.2012. do plaćanja:
na iznos od 161,30 EUR sa kamatom od 01.02.2012. do plaćanja:
na iznos od 173,01 EUR sa kamatom od 01.03.2012. do plaćanja:
na iznos od 156,87 EUR sa kamatom od 01.04.2012. do plaćanja:
na iznos od 746,88 EUR sa kamatom od 01.05.2012. do plaćanja:
na iznos od 194,95 EUR sa kamatom od 01.06.2012. do plaćanja:
na iznos od 150,61 EUR sa kamatom od 01.07.2012. do plaćanja:
na iznos od 204,13 EUR sa kamatom od 01.08.2012. do plaćanja:
na iznos od 142,90 EUR sa kamatom od 01.09.2012. do plaćanja:
na iznos od 172,22 EUR sa kamatom od 01.10.2011. do plaćanja:
na iznos od 151,54 EUR sa kamatom od 01.11.2012. do plaćanja:
na iznos od 81,69 EUR sa kamatom od 01.12.2012. do plaćanja:
na iznos od 278,13 EUR sa kamatom od 01.01.2013. do plaćanja:
na iznos od 150,55 EUR sa kamatom od 01.02.2013. do plaćanja:
na iznos od 157,32 EUR sa kamatom od 01.03.2013. do plaćanja:
na iznos od 151,28 EUR sa kamatom od 01.04.2013. do plaćanja:
na iznos od 221,80 EUR sa kamatom od 01.05.2013. do plaćanja:
na iznos od 152,76 EUR sa kamatom od 01.06.2013. do plaćanja:
na iznos od 150,77 EUR sa kamatom od 01.07.2013. do plaćanja:
na iznos od 156,78 EUR sa kamatom od 01.08.2013. do plaćanja:
na iznos od 198,21 EUR sa kamatom od 01.09.2013. do plaćanja:
na iznos od 165,12 EUR sa kamatom od 01.10.2013. do plaćanja:
na iznos od 197,56 EUR sa kamatom od 01.11.2013. do plaćanja:
na iznos od 197,78 EUR sa kamatom od 01.12.2013. do plaćanja:
na iznos od 144,25 EUR sa kamatom od 01.01.2014. do plaćanja:
na iznos od 145,36 EUR sa kamatom od 01.02.2014. do plaćanja:
na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.03.2014. do plaćanja:
na iznos od 146,99 EUR sa kamatom od 01.04.2014. do plaćanja:
na iznos od 153,82 EUR sa kamatom od 01.05.2014. do plaćanja:
na iznos od 140,65 EUR sa kamatom od 01.06.2014. do plaćanja:
na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.07.2014. do plaćanja:
na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.08.2014. do plaćanja:
na iznos od 10,22 EUR sa kamatom od 01.09.2014. do plaćanja:
na iznos od 142,94 EUR sa kamatom od 01.10.2014. do plaćanja:
na iznos od 39,10 EUR sa kamatom od 01.11.2014. do plaćanja:
na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.12.2014. do plaćanja:
na iznos od 81,81 EUR sa kamatom od 01.03.2015. do plaćanja:
na iznos od 10,22 EUR sa kamatom od 01.04.2015. do plaćanja:
na iznos od 48,88 EUR sa kamatom od 01.05.2015. do plaćanja:

na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.06.2015. do plaćanja:
na iznos od 142,94 EUR sa kamatom od 01.07.2015. do plaćanja:
na iznos od 142,95 EUR sa kamatom od 01.08.2015. do plaćanja:
na iznos od 141,98 EUR sa kamatom od 01.09.2015. do plaćanja:
sve to u roku od 15 dana."

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 platiti tužiteljici Lidiji Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093 iznos od 4.665,09 eura sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od 28. svibnja 2019. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana."

III. Odbija se, kao neosnovan, zahtjev tužiteljice Lidije Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093 za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 4.665,09 eura za razdoblje od 1. rujna 2015. do 27. svibnja 2019.

IV. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 naknaditi tužiteljici Lidiji Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093 troškove parničnog postupka u iznosu od 2.980,89 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos počevši od 30. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužiteljice Lidije Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093 za naknadom troškova parničnog postupka u dijelu zahtjeva u iznosu od 459,48 eura.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je tužiteljica Lidije Maček, Varaždin, Široke Ledine 5, OIB: 15760156093 djelomično povukla dio tužbenog zahtjeva za iznos od 695,51 eura.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 28. svibnja 2019. protiv tuženika podnijela tužbu pred ovim sudu i to radi utvrđenja ništetnim dijela članka 4. i 7. Ugovora o kreditu broj 9012094000 od 15. studenog 2006. sklopljen između parničnih stranaka (točka I. tužbenog zahtjeva) i radi isplate iznosa od 8.694,13 eura / 65.505,89 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od plaćanja svakog pojedinog iznosa do isplate (točka II. tužbenog zahtjeva).

2. Tužiteljica u tužbi navodi da je 15. studenog 2006. sa tuženikom sklopila Ugovor o kreditu broj 9012094000 temeljem kojeg je tuženik isplatio tužiteljici iznos od 95.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja, istim ugovorom ugovorena je promjenjiva kamatna stopa putem tuženikove odluke o kamatnim stopama, a u trenutku sklapanja ugovora ista je iznosila 4,75 % godišnje. Tijekom trajanja kredita kamatna stopa je u više navrata mijenjana i to na štetu tužiteljice. Uz to što se mijenjala kamatna stopa mijenjao se i tečaj švicarskog franka prema hrvatskoj kuni.

2.1. Tužiteljica smatra da su ugovorne odredbe o valuti chf i promjenjivoj kamatnoj stopi nepoštene pa posljedično i ništetne. Ugovor o kreditu je standardni ugovor banke na koji tužiteljica kao potrošač nije mogla utjecati, sporne odredbe nisu bile ni lako uočljive ni lako razumljive a o njima se nije pojedinačno pregovaralo, tuženik je sam prouzročio neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja. Nadalje, tužiteljicu tuženik nije informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti.

2.2. Tužiteljica se u tužbi poziva na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7129/2013-4 od 13. lipnja 2014. i Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2868/2018. S obzirom na pravna utvrđenja iz navedenih presuda tužiteljica smatra da joj je tuženik ima vratiti sve što je primio na temelju ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli i kamatnoj stopi temeljem odredbi članka 4., 247., 269., 270. 322 1111., 1115., 1046. Zakona o obveznim odnosima. Uz to tužiteljica se poziva na članak 502.c Zakona o parničnom postupku i na odredbu članka 81. i 84. Zakona o zaštiti potrošača.

2.3. Zaključno, tužiteljica postavlja zahtjev za utvrđenje pojedinih odredbi članka 4. i 7. ugovora o kreditu kojeg je sklopila sa tuženikom i zahtjev za isplatu novčanog iznosa do čijeg izračuna je sama došla pritom uzimajući u obzir pretplatu iznosa iz konverzije temeljem Dodatka uz ugovor o kreditu od 8. prosinca 2015. sukladno pravilima stečenog bez osnove.

3. U odgovoru na tužbu (list 12-30 spisa) tuženik je u cijelosti osporio tužbeni zahtjev u osnovi i visini kao i osnovu i tijek zateznih kamata.

3.1. Tuženik ističe da je sklopljen dodatak ugovoru o kreditu sa ciljem obračuna sva plaćanja preračunata kao da je kredit početno bio u eurima, osporava tužiteljev izračun visine potraživanja pogotovo glede načina računanja sa fiksnom kamatnom stopom i jednakim tečajem kroz cijelo razdoblje otplate, ističe prigovor zastare, osporava da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne, tuženik je imao zakonsku ovlast unijeti u ugovor o kreditu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi.

4. Tijekom postupka sud je pročitao dokumentaciju u spisu i to: izračun konverzije na dan 30. rujan 2015., ugovor o kreditu od 15. studenog 2006., pregled uplata po kreditu, dodatak ugovoru o kreditu od 8. prosinca 2015. (navedena dokumentacija nalazi se u omotnici iza tužbe), Uz navedeno sud je u svrhu dokazivanja saslušao tužiteljicu (list 325-327 spisa), proveo dokaz financijskim vještačenjem nakon čega je vještakinja Natalija Jambrečić dostavila sudu nalaz i mišljenje (list 336-346 spisa), dopunu nalaza od 1. travnja 2026. (list 380-382 spisa) i dopunu nalaza od 16. srpnja 2026. (list 424-429 spisa). Uz to, stranke su dostavljale u sudski spis brojnu sudsku praksu koja ide u prilog njihovim tvrdnjama.

5. Tijekom postupka tužitelj je u dva navrata mijenjao svoj tužbeni zahtjev i to najprije podneskom od 21. travnja 2026. (list 385-391 spisa) nakon provedenog financijskog vještačenja na način da je točku II. tužbenog zahtjeva iz tužbe na isplatu uskladio sa provedenim financijskim vještačenjem pa je smanjio tužbeni zahtjev za 695,51 eura, čemu se tuženik nije protivio, a upustio se u raspravljanje o smanjenom tužbenom zahtjevu slijedom čega je sud primjenom odredbe članka 193. stavak 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje - ZPP donio rješenje o djelomičnom povlačenju tužbe u ovoj odluci. Nakon provedenog dopunskog vještačenja tužitelj je podneskom od 24. rujna 2026. (list 439-440 spisa) postavio alternativni tužbeni zahtjev (eventualno kumulirani) za isplatu iznosa od 4.665,09 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 1. rujna 2015. do isplate pa je sud raspravnim rješenjem od 2. listopada 2026. dopustio preinaku tužbenog zahtjeva.

6. Nakon djelomičnog povlačenja tužbe, predmet spora je zahtjev za utvrđenjem ništetnosti i zahtjev za povratom iznosa plaćenih na temelju ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i jednostranoj izmjeni redovne kamate u iznosu od 7.998,62 eura sa zakonskim zateznim kamatama od plaćanja pojedinačnih mjesečnih rata tuženiku do isplate. U odnosu na taj Ugovor o namjenskom kreditu stranke su 8. prosinca 2015. zaključile Dodatak ugovoru o kreditu kojim su konvertirali kredit od 15. studenog 2006. u kredit sa valutnom klauzulom u eurima i sa kamatnom stopom određeno strukturiranom. Zahtjev tužitelja utemeljen je na tvrdnji tužitelja da je riječ o nepoštenim ugovornim odredbama sadržanim u potrošačkom kreditu te na tvrdnji da sklapanje dodatka ugovora o kreditu nema utjecaja na osnovanost njegovog kondemnatornog zahtjeva.

6.1. Alternativni tužbeni zahtjev je zahtjev za isplatu iznosa od 4.665,09 eura sa zakonskim zateznim kamatama na taj iznos od 1. rujna 2015. do isplate s osnove

zakonskih zateznih kamata na preplaćene iznose uslijed ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valuti chf za razdoblje od plaćanja pojedinih mjesečnih rata do 30. rujna 2015. ali bez uračunavanja pretplate iz konverzije.

7. Između stranaka nije sporna činjenica sklapanja Ugovora o kreditu 15. studenog 2006. kojim je tuženik stavio tužiteljici na raspolaganje kunsku protuvrijednost iznosa od 95.000,00 chf, da su stranke 8. prosinca 2015. sklopile Aneks Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15; dalje: ZID ZPK/15). Nije sporno ni to da je tuženik priznao tužiteljici sve uplate po navedenom kreditu od početka ugovornog odnosa do 30. rujna 2015.

7.1. Sporno je pravno pitanje je li sklapanje Aneks Ugovoru od 8. prosinca 2015. ima utjecaj na tužiteljičin kondemnatorni zahtjev za isplatu pretplate koja nije priznata u konverziji konkretno je li provedenom konverzijom tužiteljica izgubila pravo tražiti puno obeštećenje preplaćenih iznosa kao razlike između kamatne stope koja je vrijedila na dan sklapanja Ugovora od 4,75% godišnje u odnosu na kamate koje je tuženik tokom otplate kredita jednostrano mijenjao te kao razlike tečaja švicarskog franka koji je vrijedio na dan sklapanja Ugovora i tečaja na dan plaćanja svakog pojedinog anuiteta uz uračunavanje priznatog preplaćenog iznosa u Aneksu Ugovoru o kreditu. Nadalje, sporno je pitanje zastare tražbine tužiteljice, je li se presude na koje se poziva tužiteljica mogu primijeniti na konkretni predmet, je li tužiteljica potrošač, postojanje pravnog interesa i visina tužbenog zahtjeva.

8. Glede pitanja postojanja pravnog interesa tužitelja, Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Rev-2868/18-2 od 12. veljače 2019. zauzeo stajalište da tužitelji u ovakvim parnicama ima pravni interes.

9. Pitanje ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli u švicarskom franku i jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi je pitanje o kojem, između ostalog, ovisi tužiteljičino pravo na isplatu preplaćenog iznosa kojeg u tužbi traži.

9.1. Prema čl. 81. st. 1., st. 2., st. 3. i st. 4. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03, dalje: ZZP) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, pri čemu se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, a činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, a ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Sukladno čl. 87. st. 1. i st. 2. ZZP-a nepoštena ugovorna odredba je ništava, pri čemu ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

9.2. Presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u dijelu u kojem je utvrđeno da je između ostalog i ovdje tuženik u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promijenjena u skladu s jednostranom odlukom banke i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije sa korisnicima kreditnih usluga pojedinačno pregovarao i ugovorom utvrdio egzaktne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku promjene stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa sve na štetu potrošača.

9.3. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018., utvrđena je ništetnost ugovornih odredaba, između ostalih i ovdje tuženika kao banke, kojima se ugovarala valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a to iz razloga što se o takvim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, niti je tuženik kao banka potrošače u cijelosti informirala o svim parametrima bitnima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, što pak je suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzročilo neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a sve to isključivo na štetu potrošača. Također je točkom 9. izreke presude naloženo svim tuženima da prekinu s gore opisanim postupanjem te im je naloženo da u roku od 60 dana ponude potrošačima izmjenu ugovorne odredbe kojom je određeno da je iznos glavnice kreditne obveze vezan uz valutu švicarski franak, a kamatna stopa promjenjiva, na način da glavnica bude izražena u kunama u iznosu koji je isplaćen u fazi korištenja kredita i uz fiksnu kamatnu stopu, a u postotku koji je bio izrijekom naveden u sklopljenom potrošačkom ugovoru kao važeća stopa redovne kamate na dan sklapanja ugovora, jer će u suprotnom njihovu ponudu zamijeniti navedena presuda.

9.4. Valja reći da je i u presudi i rješenju poslovni broj Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. Vrhovni sud Republike Hrvatske odlučio da se odbija kao neosnovana revizija, između ostalih i ovdje tuženika kao tuženika iz kolektivne tužbe protiv drugostupanjske presude, u dijelu kojim je utvrđeno da su te banke u određenim navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak, sve suprotno odredbama čl. 81., čl. 82. i čl. 90. ZZP-a u razdoblju do 6. kolovoza 2007., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008., suprotno odredbama čl. 96. i čl. 97. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09; dalje: ZZP/09).

9.5. Dakle, u ovome predmetu radi se o parnici koja tematski pripada velikom broju u bitnome istovjetnih parnica, a odnosi se i na pravna pitanja o kojima je Vrhovni sud Republike Hrvatske već zauzeo relevantno pravno stajalište koje je primjenjivo i na ovaj predmet. Pritom ovaj sud polazi od nespornih utvrđenja gore navedenih sudova da su odredbe koje su se odnosile na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu te

ugovaranje plaćanja na način da je glavnica vezana za valutu u švicarskom franku bile sastavni dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od banke, da se o tim odredbama sa potrošačem nije pojedinačno pregovaralo, da potrošač na njihov sadržaj nije imao utjecaja, te je takvim ugovornim odredbama potrošaču nametnuta obveza koju on objektivno nije mogao sagledati kao cjelinu u vrijeme sklapanja ugovora, a takva ugovorna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita - potrošača kao jedne ugovorne strane u odnosu na banku - trgovca kao drugu ugovornu stranu, a što je sve suprotno temeljnim načelima obveznog prava, prije svega ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava.

9.6. Sukladno čl. 502.a ZPP-a udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijekom predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava.

9.7. Sukladno čl. 502.c ZPP-a fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete ili isplatu pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Upravo se na spomenuta utvrđenja tužitelj i poziva u ovoj tužbi i na njima temelji tužbeni zahtjev.

9.8.Točno je da sve naprijed izloženo ne podrazumijeva automatsku primjenu pravnih stavova iz kolektivnog spora i u konkretnoj parnici već je na tuženiku, kao trgovcu u odnosu na kojeg je kao tuženika vođen navedeni kolektivni spor i u odnosu na kojeg je donesena pravomoćna presuda u tom sporu, teret dokazivanja da se odluke donesene u tom sporu ne mogu primijeniti i na konkretni ugovor. Dakle, tuženik je trebao dokazati činjenice iz kojih bi proizlazilo da se predmetni ugovor o kreditu ne može podvesti pod činjenični supstrat na kojem se temelje pravna utvrđenja iz citiranih presuda donesenih u kolektivnom sporu, odnosno da ugovorne odredbe o načinu promjene stope ugovorne kamate odlukom kreditora te odredbe o valutnoj klauzuli u CHF nisu identične onima koje je razmatrao sud u kolektivnom sporu. Tuženik je morao dokazati da su sporne odredbe ugovora bile razumljive za tužitelja kao potrošača i da je s njim pregovarao o tim odredbama, a zbog čega se one ne bi mogle smatrati nepoštenima. Navedeno tuženik tijekom postupka ne dokazuje.

10. Sukladno odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-5458/2021 od 30. lipnja 2022., uzimajući u obzir tvrdnju tuženika da je tužitelj bio informiran o svim bitnim parametrima za sklapanje ugovora, sud je proveo dokaz saslušanjem tužiteljice.

10.1. Iz iskaza tužiteljice saslušane na ročištu 5. prosinca 2025. - koji ovaj sud nalazi vjerodostojnim, uzimajući u obzir da isti iskazuje životno, te je njezin iskaz u skladu sa

ostalim provedenim dokazima – proizlazi: da je podignula stambeni kredit kod tuženika za adaptaciju kuće u kojoj živi sa obitelji, nije joj poznat termin valuta utočišta, nije sudjelovala u izračunu konverzije. Stoga, kako iz navedenog iskaza ne proizlazi da bi tužiteljica bila informirana o bitnim parametrima za sklapanje predmetnog ugovora i aneksa ugovora (a kako to tvrdi tuženik), niti da bi stranke pregovarale o odredbama ugovora, a tuženik ne dostavlja dokaze o suprotnom, to je propustio dokazati svoje tvrdnje.

10.2. Također, iz iskaza tužiteljice sud zaključuje da je ista potrošač i da je namjena kredita bila potrošačka (uređenje kuće za osobne potrebe). Napominje se da je potrošač, u smislu čl. 3. ZZP-a koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora, svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Kako adaptacija kuće, zbog koje namjene je sklopljen predmetni Ugovor o kreditu, a što proizlazi iz iskaza tužitelja te samog ugovora o kreditu, očito predstavlja svrhu koja nije namijenjena poslovnoj aktivnosti odnosno poduzetničkoj djelatnosti tužitelja, a tuženik ničime ne dokazuje suprotno, to proizlazi da je tužiteljica u konkretnom pravnom odnosu djelovala kao potrošač.

11. Valja naglasiti da tuženik nije dokazao niti ponudio dokaze kojima bi se moglo utvrditi kako su tužiteljici pri sklapanju ugovora kreditorovi zaposlenici protumačili i objasnili značaj i posljedice spornih ugovornih odredbi i da su mu te odredbe učinili razumljivima, ne samo formalno i gramatički, već i suštinski, a kako to razmatra i sud u sporu za zaštitu kolektivnih interesa, a jednako tako i Sud Europske unije u predmetu C-186/16, prema kojem razumljivost odredbe podrazumijeva da su korisniku kredita od strane kreditora pružene potpune informacije kako bi mogao donositi razborite i informirane odluke na temelju kojih može procijeniti ekonomske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze.

12. U vrijeme podnošenja ove tužbe 28. svibnja 2019. važile su odredbe Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj: 41/14, 110/15 i 14/19), a prema odredbi čl. 118. tog Zakona, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavak 1. toga Zakona, u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika, a identično je bilo propisano i odredbom članak 138.a. ZZP/07. U prilog takvom zaključivanju govori i odredba članka 120. ZZP/14, prema kojoj pokretanje ili vođenje postupka pokrenutog na temelju članka 106. stavka 1. tog Zakona, ne sprječava osobu kojoj je, postupanjem trgovca koje je suprotno odredbama ovoga zakona i drugih propisa koji su navedeni u članku 106. stavku 1. ovoga zakona, prouzročena šteta, da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv trgovca koji joj je nedopuštenim postupanjem prouzročio štetu, da pred sudom pokrene postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja, odnosno da pred sudom pokrene bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila sadržanih u ovom ili drugim zakonima.

13. S obzirom na direktni učinak pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu, broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. (za kamatnu stopu) i P-6632/17 od 14. lipnja 2018.

(za valutnu klauzulu), donesenih u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, a imajući u vidu ranije istaknuta utvrđenja suda te činjenicu da se spomenute presude odnose i na tuženika, proizlazi da su ništetne sporne odredbe čl. 4. i 7. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa na temelju jednostrane odluke tuženika, kao i valutna klauzula vezana uz valutu švicarskog franka te je u tom dijelu tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan, o čemu je odlučeno u točki I. izreke presude.

14. Što se tiče tužiteljičinog zahtjeva za isplatu iznosa od 7.998,62 eura valja reći da su stranke 8. prosinca 2015. sklopile Aneks Ugovoru o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 102/2015), kojim je izvršena konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u euro, to je cjelokupan iznos koji je tužiteljica uplatila do dana obračuna konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu u euro. Navedeno je sud utvrdio uvidom u nalaz i mišljenje sudske vještakinje Natalije Jambrečić.

14.1. Kako je cjelokupni iznos svih uplata koje je tužiteljica izvršila do datuma konverzije iskorišten za zatvaranje obveza po novom kreditu u eurima, to nije preostao nikakav iznos preplate koji bi se u ovome postupku tužitelju mogao vratiti. Naime, tuženik je na temelju strogih odredbi čl. 19.c ZIDZPK u izračun konverzije uvrstio sve iznose koje je za vrijeme otplate kredita primio od tužiteljice, uključivo i sve iznose koje je primio uz primjenu valutne klauzule u švicarskom franku, a to uključuje i razliku između stvarno naplaćenog anuiteta koji je obračunat prema primijenjenom tečaju i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja kredita te je postignuta suglasnost o korištenju preplate po konverziji kredita vezanog za švicarski franak valutnu klauzulu, dok ta razlika koju tužitelj zahtijeva tužbom, nakon zaključenog Aneksa nije sada u imovini tuženika bez pravne osnove pa nisu ispunjene pretpostavke za povrat propisane čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23, 69/26, dalje – ZOO).

14.2. Slijedom navedenog, tražbina tužiteljice za povrat više plaćenih iznosa po osnovi ništetnih odredbi Ugovora o kreditu je podmirena, jer su i uplate izvršene po toj osnovi u cijelosti uračunate prilikom obračuna konverzije kredita, stoga zahtjev tužiteljice za isplatu glavnice u iznosu od 7.998,62 eura sa zahtjevom za zakonsku zateznu kamatu nije osnovan pa je tužbeni zahtjev za taj iznos odbijen, o čemu je odlučeno u točki II. izreke presude. To je pravno shvaćanje podudarno s pravnim shvaćanjem izraženim u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Rev 586/2019-14 od 21. prosinca 2022., točka 32., Rev 925/2023-2 od 8. travnja 2025., točka 54.1. Sud je odbio, uz glavnicu, i zakonske zatezne kamate od plaćanja pretplate do plaćanja po sudskoj presudi jer navedene kamate se odnose na glavnicu sa umanjenjem iz konverzije, dok u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 27. svibnja 2026. poslovni broj Rev-457/2025-20 tužiteljima se priznaje pravo na zakonske zatezne kamate na pretplatu bez umanjenja konverzije.

15. Međutim, tužiteljica je postavila i alternativni tužbeni zahtjev (odnosno eventualno kumulirani tužbeni zahtjev) kojim traži uglavničene zakonske zatezne kamate na pretplatu u razdoblju od plaćanja svakog pojedinog mjesečnog iznosa ali samo do 30.

rujna 2015. bez umanjenja s osnove pretplate iz konverzije. Ovdje valja reći da glavnica na koju su izračunate ove zakonske zatezne kamate i glavnica iz točke I. izreke presude (7.998,62 eura) nisu iste glavnice jer je glavnica iz točke I. izreke presude glavnica sa umanjenjem pretplate iz konverzije.

15.1. Odredbom čl. 1111. ZOO-a propisano je da kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, i to, ako je stjecalac nesavjestan od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Stoga je tuženik, sukladno odredbi čl. 1111. ZOO-a, dužan vratiti zatezne kamate na preplaćene iznose od dana stjecanja svakog pojedinog mjesečnog iznosa preplaćenog na ime jednostrano promjenjive redovne kamate i valutne klauzule do dana konverzije odnosno do 30. rujna 2015. Dan stjecanja svakog pretplaćenog iznosa je dan kada je tužiteljica platila svoju mjesečnu ratu kredita, a ne dan dospijeća njegove mjesečne obveze(navedeni dani se mogu ali i ne moraju podudarati). Zatezne kamate na pretplaćene iznose teku idući dan od dana stjecanja, odnosno od dana uplate tužitelja tuženiku jer je od tog idućeg dana stjecatelj (tuženik) u zakašnjenju.

15.2. Vještakinja Natalija Jambrečić je po uputi suda izračunala iznos zakonskih zateznih kamata na pretplatu s osnove ništetnih odredbi ugovora o kreditu u razdoblju od plaćanja svakog pojedinog mjesečnog iznosa do 30. rujna 2015. bez umanjenja s osnove pretplate iz konverzije, a tužitelj je u skladu s izračunom postavio alternativni tužbeni zahtjev o kojem je sud odlučio u točki III. i IV. izreke presude. Sud u cijelosti prihvaća izračun vještakinje, isti je izrađen u skladu sa zadatkom suda, neovisno i nepristrano, a stranke nisu imale prigovor na matematički izračun vještakinje.

15.3. Iz navedenog razloga, sud je u točki III. izreke presude dosudio tužiteljici zakonske zatezne kamate na mjesečne pretplaćene iznose kako ih je izračunala vještakinja Natalija Jambrečić u iznosu od 4.665,09 eura te na taj iznos dosudio i zakonske zatezne kamate počevši od podnošenja tužbe sudu (28. svibnja 2019.) do isplate temeljem odredbe članka 31. stavak 2. ZOO-a, a u točki IV. izreke presude odbio zahtjev za dosudu zakonskih zateznih kamata na iznos od 4.665,09 eura za razdoblje od 1. rujna 2015. do 27. svibnja 2019. kao neosnovan.

16. Neosnovan je i prigovor zastare tužiteljičinog potraživanja (za postavljen tužbeni zahtjev za isplatu glavnice koji je sud u točki I. izreke presude odbio) o čemu je pravno stajalište zauzeo Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018. odnosno da zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka od pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača. Glede preinačenog tužbenog zahtjeva i pitanje zastare, stav kojeg dijeli i ovaj sud zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela održanoj 27. svibnja 2024.

17. Glede zahtjeva za naknadu troškova postupka, u predmetnom slučaju radi se o sporu iz potrošačkog ugovora koji u sebi sadrži nepoštene ugovorne odredbe koje su dovele do znatne neravnoteže. Odmjeravanje troškova prema uspjehu u sporu narušilo bi pravičnu ravnotežu između interesa stranaka jer bi donesena odluka o trošku bila prekomjeran teret za tužitelja (potrošača), koji nije dao povod za parnicu. Osim toga, takva odluka o troškovima postupka rezultirala bi ograničenjem koje umanjuje samu bit tužiteljevog prava na pristup sudu te bi mogla odvratiti potrošača

od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor nepoštenosti ugovornih odredaba (tako odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev-1014/18 od 20. listopada 2021., Odluka suda Europske unije C-224/19 i C-259/19, odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske br. U-III-4029/2013 od 19. prosinac 2017.). Stranke su uspjele u sporu djelomično - tužitelj sa zahtjevom za isplatu zateznih kamata na pojedinačne iznose glavnice i zahtjevom za utvrđenje, a tuženik u odnosu na zahtjeve za isplatu glavnice. Međutim u okolnostima konkretnog slučaja, u kojem tužitelj postavlja zahtjev za isplatu zbog toga što je tuženik u Ugovor o kreditu koji je predmet spora bez pregovaranja unio nepoštene ugovorne odredbe, obzirom na visinu troškova sukladno vrijednosti predmeta spora, troškovi postupka koje je već snosio tužitelj i oni koje bi morao platiti tuženiku bili bi daleko veći od zateznih kamata koje su mu dosuđene zbog nepoštenih ugovornih odredbi sadržanih u Ugovoru o kreditu. Dosuđena zatezna kamata kvalificira se kao „imovina“ zaštićena čl. 1. Protokolom 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te znatno smanjenje iznosa tog potraživanja, koje je rezultat obveze plaćanja troškova postupka, predstavlja miješanje u pravo tužitelja na mirno uživanje svog vlasništva (tako i Europski sud za ljudska prava u predmetima Klauz protiv Hrvatske od 18. srpnja 2013., Mafalani protiv Hrvatske od 26. rujna 2023., koji se u sporovima u kojima nije stranka država primjenjuju u skladu s tumačenjem iz presude Čolić protiv Hrvatske od 18. studenog 2021.). Osim toga, o predmetu spora kakav je predmetni - osnovanost zahtjeva za isplatu na temelju nepoštenih ugovornih odredbi iz ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u chf koji je konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u eurima u skladu s odredbama ZID ZPK/15, postoji neujednačena sudska praksa, pa se ne može zaključiti da je predmetna tužba bila očito neosnovana i lišena svakog izgleda za uspjeh. Zbog toga legitimni cilj - izbjegavanje neopravdanog parničenja nije izravno primjenjiv u ovom predmetu, a nalog tužitelju da naknadi troškove postupka tuženiku predstavljao bi miješanje u njegovo pravo na mirno uživanje imovine koja mu je dosuđena u ovom postupku.

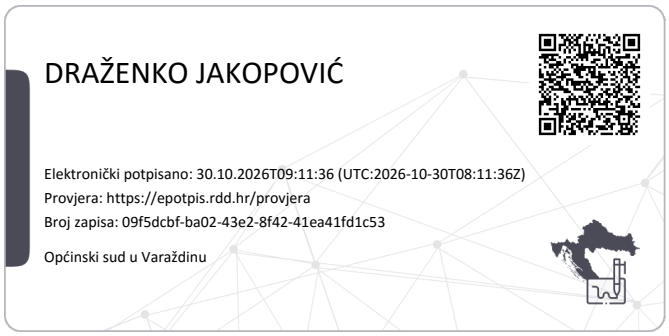
17.1. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a. Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika prema vrijednosti predmeta spora i to za sastav tužbe prema Tbr. 7. toč. 1. – 200,00 eur, za sastav podnesaka od 5. veljače 2021., 26. rujna 2023., 21. travnja 2026., 27. srpnja 2026. prema Tbr. 8. toč. 1. svaki po 200,00 eur, za zastupanje na ročištima 22. veljače 2021., 5. prosinca 2025., 11. lipnja 2026 i 2. listopada 2026. prema Tbr. 9. toč. 1. u iznosu od 200,00 eur po ročištu, sastav podneska od 17. ožujka 2026. u iznosu od 50,00 eura prema Tbr. 8.4. Navedenom iznosu pribrojen je i iznos poreza na dodanu vrijednost po 25% (525,00 eura), trošak vještačenja u iznosu od 462,50 eur te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 133,39 eur, tako da ukupno trošak tužiteljice iznosi 2.980,89 eura koji je dužan naknaditi tuženik tužiteljici, o čemu je odlučeno u točki IV. izreke presude.

17. Neopravdano je tužiteljica zatražila trošak sastava podneska od 15. prosinca 2025. i 9. srpnja 2026 u iznosu od 62,50 eura (sa pdv-om) svaki jer njime samo obavještava sud o uplati predujma koji trošak ne mora snositi tuženik jer je tužitelj predlagao povedbu vještačenja, sastav podneska od 3. srpnja 2026. u iznosu od 62,50 eura kojim tužitelj traži preotvaranje glavne rasprave koji trošak ne mora snositi tuženik kao i trošak kilometrine Varaždin-Ivanec-Varaždin za 5. prosinac 2025., 11. lipnja 2026. i 2. listopada 2026. sva tri puta u iznosu od 28,16 eura jer je riječ o trošku punomoćnika

tužitelja, a tuženik ne može snositi trošak koji ima punomoćnik tužitelja prilikom dolaska i odlaska sa sudskih rasprava koje nije prouzročio, navedeno vrijedi i za zatraženi trošak izbivanja iz pisarnice za 5. prosinac 2025, 11. lipnja 2026. i 2. listopada 2026. sva tri puta u iznosu od 62,50 eura. Ukupno tužitelj je neosnovano zatražio trošak u iznosu od 459,48 eura o čemu je odlučeno u točki V. izreke presude.

Ivanec, 30. listopada 2026.

Sudac
Draženko Jakopović

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude, dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku putem pošte, sustava e-komunikacije ili neposredno na sudu, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Dostaviti:
1. tužitelj – e-oglasna ploča
2. tuženik – e-oglasna ploča

Broj zapisa: **9-3088f-6a49b**

Kontrolni broj: **0fc91-5d893-b76ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.